

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник
Присутності Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Iса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 3
Марець, (March) 1931

Зміст:

ДОГО ДНЯ (Часть I)	35
Зміна	36
Вікоста	36
Пастері	36
Земля	37
Згідність	37
Перази	39
Пераза Перша	39
Пераза Друга	40
ЦЛАТА РОБІТНИЦА (Прод. з листоге)	42
День Цлати	44
"Нове Ім'я"	44
ДОГО ДНЯ (Часть 2)	46
Пераза Третя	46
Пераза Четверта	47

© W.H. C.L.S.

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. Rutherford President W. E. Van Amburgh Secretary

"Діти твої наочати ме сам Господь, і великий мир і гард буде преміж синами твоими"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПІСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЕГОВА є однією правдивим Богом, перебуваючим од міків за етів, Сотворитель зеба і заміні І Дател життя для всіх соторівні; що Йоанес був початком Його творчів й активним слугом в своренні всіх речей; що той юного тоді Господь Ісус Христос у славі, оглиний в імену силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавцем Чиновником замірів Бога Егою.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив Його на ній; що чоловік добромільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що здія Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без присла до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби надійти вижити піну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й винесив Його унад усієї творчів в ім'я Ісуса і одигнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЕГОВИ називається Снов, і що Ісус Христос є Головою І є правильним царем світу; що помазані І лірії помідужагілі Ісуса Христа—це діти Снову, члени Егоїв організації й Його сіділ, котрих візача є привілей є скінувати про найвищість Егоїв, голосити про Бога замірів взідлом людства, пра жіл наукам Біблії, й нести овот царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скликався й Егоїв посадлив Господа Ісуса Христа за престолем влади, котрий скинув Сатану з неба й вачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОНІЧ і благословенства для народів землі можуть прити лише через царство Егоїв під владою Христа, котре те царство уже тоді зачалось; що позаду Господа античні сатанивські організації і установити справедливість на заміні, і що в тім царстві єслі, що будуть послушні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити іечно на землі.

КОНВЕНЦІЯ

Конвенція свідків Егоїв відбудеться в Іст Анджелес, Каліфорнії 24. до 25. марта. Найголовніша річ свої конвенції буде промова Брата Рутерфорда, котра буде проголошена від моря до моря по цілі Америки через велику аудиту радиці станиці, в неділю, 25. марта, від 3:30 до 4:00 год. поїду. П'ять мільйонів радіоних ехошашок тепер друкується на еголоснінні єслі промови.

УВАГА

Сам комітетське всіх читачів "Вартової Башти" в Сполучених державах, що тепер їхні можуть посплати свої замовлення на нові українські сивильників став, кому їх потрібно. Братья в Канаді можуть писати до 541 MacLaren Ave., Winnipeg, Man. Щоби замовити ваше боржництво співзакінчні, посплатіть замовлення скоро.

СВІДОЦТВО ПОДЯКИ СВІДКІВ ЕГОЇВ

В цій часті вранцівого зверненому всі посиланні стати по властивостям. Шоби помочи всім людям добреї волі рішити на котрі

MІСІЯ (ЖУРНАЛ)

СЕБ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнавати Бога Егоїв і Його замірів, як про се наука Біблії. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Егоїв. Він уможливлює систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається є нишу літературу яко допоміж в таких студіях. Він покінчує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших зварід публичного науки з Святого Письма.

Він тежко притамається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито є безвідмінно стоять по стороні царства Бога Егоїв під правдивним Христом, Його любові Царя. Він не приирає догматичної міні, а радше заходчу до важливого й критичного розглядування свого змісту в спільніх св. Письма. Він не мішаеться в жадні суперечності, амі Його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших країн \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплата в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплата треба висилати до відмізу в тіх країн. В інших країн можна передплату передплатити до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irvin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Bowden House, Clare Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, в широ бажають його читати, виславши даром, якщо є се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусуть прислати письменну апмікацію кожного разу. Увага для передплатників: Постійну як отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, лише що є се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми виславляємо карточку-повідомлення в журнал.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

стороні вони мають стати, і щоби дorchити вість повідомлення і есторогів всім людям і володарям відносно величного акту Егоїв, котрий буде вскорі виконаний як цілі світу, спеціальний період спідомта в наявністі. Сей період є від 24. марта до 1. квітня, 1934. Всі посиланні скористати в нагоди і а. уть всі свої старання щоби дати можуте спідомто. Після сего періоду будеть вручувати книжечку *Dividing the People*. Ся книжечка вже також є в українські мові, отже всі збори або одинні, котрі бажають сьої книжечки "Розділення Людей", постараються о достаточне число на сей спеціальний період.

(Продовження з сторони 48)

світі, але не належать до нього. Вони дальше проголошують вість правди, і, як Фараон і його дім затвердили свої серця, так і тепер ті, що з "Християнства" дальше затверджують іх серця і треба більше спідоцтва.

(Продовження в слідуючі Башти)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутності Христа

VOL. LV

Марець, 1934

№ 3

ЙОГО ЙМЯ

[Переложено з англ. Башти з 1. марта, 1934]

"Благословенне імя Єгова від нині по віки вічні."—Пс. 113: 2, А. П. В.

ЧАСТЬ 1

ІМЯ Єгова було возвеличене через усі розумні створіння. Всі знали й тішилися Його світлою й доброю славою. Всі знали, що Єгова був й е жерелом життя і що Він є несамолюбний. Датель всякого доброго й совершенного дару. Такий та красний й спливив стан існував у цілім всесвіті аж поки беззаконня не знайшло місця в серці створіння котрого: Єгова зробив сторожем над частю своєї організації. Забажавши загарбати те, що до нього не належало, Люцифер вивішив себе, опрокинув Всешишнього, і отримав титул Сатана, і Бог назначив час для істновання Сатани, при кінці котрого то часу лукавому прийде конець. (Ерем. 51:13) Через многі століття Ім'я Єгова було зневажене, зневажлене й обчернене Сатаною й множеством його злих ангелів і злих людей. Та переломова хвиля прийшла, і від цього часу по віки вічні Ім'я Єгова буде шановане. Лукаві погибнуть, і всі, що отримають вічне життя мусять знати, чити й слухати і радісно служити тому, котрого Ім'я єдиного є Єгова. Його світла й чесна слава мусить знайти місце в умах кожного створіння, що живе. Він взяв з між народів землі людей для свого Ім'я, і сим людям дано привileй проповідувати Його велике й величне Ім'я.

¹ Століття тому назад Бог зачав звертати ввагу упавшим людям на своє Ім'я. Він відкрив Мойсеюві своє Ім'я Єгова; і тоді Єгова пішов до Єгипту, щоби 'відкупити для себе людей і зробити собі Ім'я.' (2 Сам. 7: 23) Бог не явився в Єгипті тілесно, але післав Мойсея як свого слугу, і сим чином Єгова явився там через свого представителя. Єгипет був типом на світ, а Фараон, його володар, був прообразом на Сатану, бога цього лукавого світу. Мойсей був типом на Ісуса Христа, великого Пророка й Слугу, через котрого Єгова відкупив людей для себе й поставив ім'я Всешишнього у застившому місці в умі всіх розумних створінь.

² У своїй часі Єгова спричинить, що всі Його створіння будуть знати Його Ім'я і його значення й будуть памятати час коли Він перший раз відокрив своє Ім'я Єгова чоловікові; і той пам'ятний час датується від часу коли Він пішов з до Єгипту. Спомин зазначає день або певний час коли то якесь велике діло стає доколи не і котре

опісля має бути все в пам'яті. Між величими річами доконаними Єговою через Мойсея були сі: Одкриття Його Ім'я, установлення закону угоди, знищенння організації Фараона і визволення ізраїльтянів з неволі тієї гноблючої організації. Найвища точка сих великих подій було заколення пасхального агнця, тому що се вказувало на того, кого Бог назначив на оправдателя свого величного й святого Ім'я. Всі речі виконані в Єгипті чоловіком яко Божим представителем й слугою були припадкові до оправдання Єгового Ім'я, що є найважнішою речю. Для сієї причини Єгова сказав до Мойсея: "Се ім'я мое на віки, і се моя пам'ять від роду та й до роду." (2 Мойс. 3: 15) Тому що заколення й ідження пасхального агнця указувало на Ісуса, оправдателя, Єгова сказав до Мойсея: "І буде вам день сей про спомин, і съягнкувати мете съято Господеві; як установу вічну, съягнкувати мете в родах ваших," (2 Мойс. 12: 14) Коли прийшов час на сповнення типу через смерть Ісуса Христа, тоді Він сказав до своїх учеників про хліб котрий Він ламав в іх присутності й приказав їм істи: "Се есть [представляє] тіло мое, що за вас дається. Се чинить на мій спомин." (Луки 22: 19) Ісус розумів, що час мусив прийти коли Його правдиві послідовувателі мали зрозуміти, що Його вірність аж до смерті, і се, що Він умер за грішника, дастя не лише викупну ціну за чоловіка, але також докаже його відповідність на оправдання Єгового Ім'я. Будучи так удосконалений, Ісус Христос стався "новік первосвящеником" Єгови, і екзекутором Сатани й його організації, і оправдателем Єгового Ім'я й автором вічного спасення для всіх, що будуть послушні йому. (Жид. 2: 14; 5: 6-10) Найбільшу річ яку треба памятати, то се Ім'я Єгова, і Павло дає наятк, що коли Ісус прийде до храму сяго, овна правда буде ясно зрозуміта. (1 Кор. 11: 26) Через брання участі в "вечері Господній", аж до приходу Ісуса Христа до храму Єгови, Його вірні ученики показували Господню смерть; але тепер сі вірні одиниці зібрали Господом Ісусом до Нього, 'щоть з Ним плоди вина новим', і всі радуються й славлять Ім'я Єгова по віки. "Господи, ім'я твое вічне; Господи, пам'ять твоя з роду в рід."—Пс. 135: 13.

УГОДА—ЗАКОН І НОВА

* Бог Єгова зробив закон угоду через Мойсея як посередника для ізраїльтянів в Єгипті, в часі заколення пасхального агнця. Установлення закону угоди взяло місце в часі П'ятнадцятниці або п'ядесять днів по тім, як ізраїльтяни були виведені з Єгипту й прийшли до гори Синая (гори Гореб). (2 Мойс. 19: 1) Зроблення нової угоди було назначене через смерть Ісуса, позатипічного пасхального агнця, на чотирнадцятий день Нісана, 33 року по [рожд.] Христа. Установлення нової угоди було зазначено через вилляти святого духа "на всяке тіло". (Іоала 2: 28, 29; Діян. 2: 16-18) "Господня вечера", як спомин Його смерті, установлена 33 року по Христі, і через століття обхеждена Його вірними послідувателями, звертає звагу на зроблення нового завіту або нової угоди й тримає се в памяті. "Се бо есть кровь моя нового завіту, що за многих проливається ся на оставление гріхів." (Мат. 26: 28) "Так само [взяв] й чащу по вечері глаголючи: Ся чаша есть новий завіт у крові моїй; се робить, скільки раз пете, на спомин мій."—І Кор. 11: 25.

* По 1919 році, а головно від 1922 року, аж свідки Єгови заберуться з землі, то "Господня вечера" не лише звертає звагу на смерть Ісуса як Відкупителя й Оправдателя, але також указує на установлення нової угоди, котра та угода ділає на оправдання Єгового іменя.

ЗМОВА

* Сатана й всі його земні представителі, означуючи Фараона й його послушних горожанів, змовилися знищити ізраїльтянів і сим чином перешкодити їм статися народом. (2 Мойс. 1: 15, 16; 2: 23, 24) Бог почув крик ізраїльтянів і зробив закон угоду яко запевнення в прообразі, що Єгова, ради свого іменя, визволить ізраїльтянів і склонить їх. В сім буда заключена угода з Авраамом, тому що Єгова дав своє слово що Він вивинде насишня; і тепер Єгова пошанував свою угоду з Авраамом.—2 Мойс. 2: 24, 25; 6: 4, 5.

* В часі зроблення нової угоди Сатана й його орда, включаючи його земних священиків й духовенство, змовилися знищити Ісуса. (Мат. 21: 38) У виконанні сієї змови Ісус, позатипічний агнець Божий, був заколений, але Єгова склонив тих з котрими та нова угода була зроблена. (Іоана 17: 11-15; Філ. 2: 9-11) При установленні нової угоди Сатана й його орда, включаючи його Римо-Католицьку гіерархію й інших релігіоністів, зробили знов заговор щоби вбити тих, що вірно прославляють ім'я Єгови й сим чином "відтяти їх бути народом святым", і вони виконували й тепер виконують явні діла яко вспомнення сієї лукавої змови. (Пс. 83: 1-18; 1 Петр. 2: 9, 10; Зах. 13: 7-9) Єгова склонив своїх вірних і захованих, що зробили угоду з Ним, тому що вони знаходяться в тіні Його крил і були вибрані для тієї цілі; і, якщо вони будуть вірні, вони будуть заховані на віки.—Пс. 91: 1-4; 145: 20; Іса. 64: 17; 42: 6, 7.

ПІМСТА

* Єгова висказав свою пімсту проти організації Сатани через заколення єгипецьких первен-

ців в часі коли пасхальний агнець був заколений. При смерті Ісуса, позатипічного пасхального агнця, первенці позатипічного Єгипту, себто, сього світа, не повмирали. Причина цього тепер ясна і показує, що час скоро приближається коли первенці позатипічного Єгипту мусить умерти. Як кров пасхального агнця, котрою були покроплені одвірки домів в Єгипті, означувала життя й охорону для тих, що осталися в середині дому і під охороною крові-знаку, так і ти, що вповають на дорогоцінну кров Ісуса Христа, і котрі були в новій угоді й лишилися в ній, мають се додаткове запевнення життя й охорони; отже "Господня вечера", яку обходили [вірні] через століття, указувала на "Господню смерть аж Він прийде", і була запевненням їх охорони. Однак тепер Господь вже прийшов, і Його пролита кров до певного степеня говорить, що се день пімсти Єгови й знищення сатанських первенців сього світа. Се день Божої пімсти; отже всі, що властиво, обходять сю Господню вечеру, тепер мусить підказати їх згідність через проголошення дня пімсти нашого Бога проти первенців ворога, котрі не знаходяться під охороною крові. Се мусить бути зроблено яко сповнення Богом даного приказу: "Проповідувати рік примирення Господнього й день пімсти Бога нашого, потішити всіх засумованих." (Іса. 61: 2) Як Арон промовляв за Мойсея (котрий був типом на Ісуса Христа) в проголошенню пімсти проти Фараона й його організації, так і тепер ти, що в угоді з Ісусом Христом, мусить також проголошувати гнів Божий проти первенців Сатани й всієї його організації, тому що вони [вірні] мають "съвідчення Ісуса Христа" й хоронять заповіди Божі. (2 Мойс. 4: 22, 23; Одкр. 12: 17) Ти, що беруть участь у вечері спомину і тоді відмовляєшся бути послушним приказам, щоби бути свідками для Єгови, сі беруть той спомин недостойно: "Хто бо єсть і пе недостойно, суд собі єсть і пе, нерозсуджаючи про тіло Господнє."—І Кор. 11: 29.

ПАСТЕРИ

* Египтяни ненавиділи пастерів і відмовилися їсти з Ереями задля сієї причини, що се було гидотою для Египтянів. (1 Мойс. 43: 32; 46: 34) Коли прийшов Єговів час зробити собі ім'я в Єгипті, Він післав пастиха там, щоб він доручив Його свідоцтво, випровадив людей з Єгипту і послужив як посередник закону угоди. Сатана й його земна орда ненавидять слуї Б'я Єгови, котрі приносять божественну поживу для Його стада і сим чином служать Йому як підпастри, котра то ненависть є головно показана в теперішнім часі. В часі зроблення закону угоди і та-кож в часі установлення її, Бог Єгова післав "доброго пастеря", "головного пастира", Ісуса Христа, котрого Сатана й всі його земні священики, духовенство й послідувателі зненавиділи ї всіх тих, котрим Ісус Христос приоручив роботу несения божественної поживи для людей, котрі є голодні праведності. (Іоана 10: 11; 1 Петр. 5: 2-4) Се є дальший доказ, що ті, що знаходяться в храмі з Ісусом Христом, мусить нести

ї несуть овочі царства, себто, життя-даючі правди з Божого Слова, для тих у світі, що мають ухá до слухання, і в той самий час проголошують Божу пісту проти ворога й його організації, і такі вірні є переслідувані й зненавиджені через Сатану й його слуг. Римо-Католицька гіерархія й подібні їй тепер показують свою злобу й ненависть проти свідків Єгови, тому що сі свідки чиять ім'я Бога Єгови й Господа Ісуса Христа.—Іоана 15: 19-23.

¹¹ Пастух Мойсей був в той час на горі Гореб (Синай) коли Єгова покликав його на бік, звернувшись йому ввагу через горючий корч і там Він промовив до нього і призвав Мойсейові йти до Єгипту й доручити Боже свідоцтво Фараонові. Се було на тій горі й в тім самім часі, що Єгова, відносячись до уstanовлення закону угоди, сказав до Мойсея: "Та ж я буду з тобою, і се ти і знаєш, що сам я тебе послав. Як виведеш люди мої з Єгипту, помолітесь [служити мете, аж. нер.] ви Богу під горою сією." (2 Мойс. 3: 1-17) Єгова зробив нову угоду при смерті Ісуса, і тепер Він відкриває її вірним в храмі, що та нова у да є уstanовлена при Горі Сіон, де Ісус зібрал 144,000 послідувателів Ісуса Христа до себе. (Одкр. 14: 1-3) Вірний станок тепер обходить Господню вечерю при Горі Сіон, себто, в організації Бога Єгови, радуючися уstanовленням нової угоди, і вони дальнє проголошують ім'я Єгови.—Жид. 12: 22-25.

ЗЕМЛЯ

¹² Божа угода з Авраамом се обітниця без застереження,—і корта то обітниця є невідкликано, —що Єгова введе свій замір у життя відносно благословення всіх родів землі через своє насління. Сатана через довгий час був богом або володарем землі, але тепер замір Єгови є, що володіння Сатани мусить на віки скінчитися, і що Єгова перебрав землю й всю її повноту до себе й передав її своєму любому Синові. До Авраама Єгова сказав: "Бо всю землю, що ти вбачаєш, тобі oddам, і потомкам твоїм навіки." (1 Мойс. 13: 15) В сих пророчих словах до Авраама, висказаних Єговою, Авраам представляє Бога, а згадане потомство відноситься до Його Христоа. (Галат 3: 16-29) Тепер той, що має власті володіти, прийшов, і Бог Єгова установив Його, Ісуса Христа, на престолі, й Він зачав своє царювання. (Езек. 21: 27; Пс. 2: 6; 110: 2) Єгова тепер цілковито й навіки відбере від Сатани й його орді кожну частину землі і цілковито сповнить своє слово котре Він промовив до свого любого Сина. Потомка, а іменно: "Проси в мене, й дам тобі народи в наслідді, а кінці світа у владинне. Жезлом зелізним розіб'еш їх, як череповину потрошиш їх." (Пс. 2: 8, 9) Отже Ісус Христос є правильний властитель всієї землі.

¹³ Нема підстави в св. Письмі на заключення, що чоловік Авраам і його потомки наслідять землю. Божа обітниця дана Авраамові сповнилась в менший мірі і в типічний спосіб, але повній мірі на тих, що належать до організації Єгови. Земля належить до Єгови, і всі повнота її. (Пс. 24: 1) Царювання над землею належить те-

пер до Ісуса Христа, Насіння Авраама, котрий має власті володіти, тому що Єгова дав Йому й. Ісус Христос є наслідником всіх річей Єгови, і ті, що належать до його царської родини, є спів наслідниками з Ним. (Рим. 8: 16, 17) Коли Бог сказав до Авраама, 'я дам тобі й твоїому наслінню сю землю', то се значить, що Авраамові була дана земля в типі, а його насління, Христос, буде посідати її на віки. Відносно своїх вірних і послушників послідувателів Ісус Христос сказав: "Блаженні тихі, бо такі осiąнуть землю." (Мат. 5: 5) В 1914 році, Єгова дав Ісусові цілу землю й право царювати над нею. Пізніше Ісус зібрав до себе вірних і привів їх до храму, і ті з останка, що будуть дальше вірні аж до кінця, будуть співучасниками в сім великом й чудовим дарі. Ісус Христос є тепер у храмі в царстві з своїми послідувателями, і спевністю, що се час радості, представлений через 'пittя вина новим з Ним в царстві Його Отця'. Отже Єгова сповнив свою обітницю вповні, що Він даст землю наслінню Авраама, т. є Ісусу Христу, і "покірним" згаданим Господом, котрі и тідять землю, будучи покірними й послушними, себю вірні члени Його тіла, сі наслідять землю з Ним на віки.

¹⁴ Ани нема жадної підстави в св. Письмі: заключати, що Авраам й інші старі угодники будуть перемінені з людської природи на духову, як ми колись думали. Писання ясно заявляють, що їх позиція буде яко "князі по цілій землі". себто, вони будуть видимими володарями землі: прямими представителями Христа котрому Бог дав землю в наслідді, і яко такі князі вони будуть володіти в праведності під керувництвом Христа. (Пс. 2: 6-8; Іса. 32: 1) Вірний останок тепер, навчений Богом Єговою, бачить, що царство прийшло, що справедливість на землі: вскорі буде вповні уstanовлена, і все се становити: оправдання Єгового Ім'я, і для того сі вірні радуються й співають хвалення Єгови і проголошують про Його великі діла між людьми. Стрітення вірного останка із сими новими князями землі буде великою радістю, і вони виглядають сього з радісним предчуттям.

ЗГІДНІСТЬ

¹⁵ Їси кровю нового завіта вже кроплено і та угода уstanовлена, тоді виходить, що Єгова вже випровадив і обявив тих, про котрих говориться як "люди для Його Ім'я", і що Він вже дав їм "нове Ім'я"; і нікого іншого лише своїх завітуючих людей Бог наділяє сією честю. Такі вірні члени останка на землі є тепер співучасниками "Господньої вечери" на горі Сіон, піуть те вино новим із головним членом того царського дому, тому що вони мають Його запрошення і ввійшли в радість Господню. (Мат. 25: 21) Тепер вони мусять ділати й говорити достойно з їх виборням як люди для Єгового Ім'я; інакше вони не ділають в гармонії з тим, що вони піуть те вино новим, котре є символом крові нового завіта. Тепер вони мають проповідувати Ім'я Бога Єгови й Його царство.. Се не є прозорість, але абсолютний приказ.

¹⁶ Не будо б се на місці просити світських вла-

стей о позорлениї проповідувати євангелію Богом і Христом, о скільки се не було на місці для Мойсея і Арон просити Фараона о позволенні покланятися Богу. "Після цього автішов Мойсея із Ароном до Фараона та й промовили йому: Так рече Господь, Бог Ізраїлів: Відпусти люде мої, щоб сутворили свято мені в степу." (2 Мойс. 5: 1) Подібну вість Мойсей і Арон донесли Фараонові й іншого разу. (2 Мойс. 7: 16; 8: 1; 9: 1) Се однак не була прозъба, щоби Фараон і його урядники дали позволення покланятися або служити Єгові, але се було домагання по приказу Єгови, щоби Фараон і його урядники перестали перешкоджати виборним людям Богом в іх змаганню свободно покланятися й служити Єгові. Так і тепер люди взяті для йм'я Єгови, т. є останок, є вислані Єговою і дано ім приказ нести свідоцтво перед володарем, і се цілковито не будоб на місці для них питати володарів чи вони позволять проповідувати євангелію, але се іх діло домагатися, щоби Сатана й його представителі перестали перешкоджати свідкам Єгови в доручуванню євангелій Його царства.

"Фараон не лише був повідомлений о Божім замірі, але йому дано досить часу й нагоди, щоби він показав себе як Божий ворог через 'одягнення в одежду' і показую себе на котрій стороні він стояв. Його повідомлено й дано йому пересторогу про те, що Бог зробить якщо він дальше буде перешкоджати Його людям, та по мимо цього повідомлення й перестороги він дальше затверджував своє серце: "І рече Господь Мойсейові: Закаменіло серце Фараонове; не східте однією таємницею людей." (2 Мойс. 7: 14) Тепер земним представителям Сатани дано повну пересторогу, час і нагоду взяти на себе одежі тотожності нім Єгова виступить проти них. Про найвиснішість Єгови мусять бути повідомлені володарі, і Його свідки мусять голосити про всешинасті Бога й про величність Його йм'я по цілій землі. (2 Мойс. 9: 16) Отже се не є вгодно через Богом Єговою, щоб хтось просив о позволенні в позатипічного Фараона й його урядників, щоб він міг йти й проповідувати євангелію. Тому що Бог дав приказ давати сю пересторогу, отже Слуги Єгови мусять бути послушні Його приказам.

"Мойсейова паліця стала гадюкою коли була кинута перед Фараона і символічно представляла горе яке мало впасти на Фараона й його організацію, вершок чого було знищення первенців Египту й Фараонового війська в Червонім морі. В 1918 році, Господь Ісус прийшов до храму чинити суд, котру то високу позицію Єгова приписав Йому. Там Він явився як особливий представитель Єгови одягнений у всяку силу й власті; отже в той час зачалось сповнення пророчого виразу: "Єгова—в храмі своему святому; нехай вся земля мовчить перед ним!" (Авв. 2: 20, А.П.В.) Паліця в руці позатипічного Мойсея, се символ власти й сили яку Єгова впovні надав Ісусу Христу і котру Він уживає для виконання зэмірів Єгови. (Гаяди Вартова Башта, 1933, сторона 92, і наведені тексти там) Тепер проголо-

шення володарям світа, що Ісус Христос, великий Суддя, прийшов до храму чинити суд, є пересторогю для всіх таких, що Бог покарє своїх ворогів через цілковите знищення цього світу в Армагедоні. Паліця Мойсея була вжита для викликання десять пораз на Египет, включаючи і смерть первенців. В сім'чині Мойсей був типом на Ісуса Христа, а Арон представляв членів тіла Христового котрим припурочено "свідоцтво Ісуса Христа" і ютрі доручують те свідоцтво. Простягнута паліця символічно говорить, що се виконано властю й по приказу Бога Єгови. Сі порази на Египет становили повідомлення й острогу, що Бог замірив виконати свій гнів проти всіх тих, що противляються Йому у виконанні Його замірів. Девять із сих пораз перейшли перед установленням пасхи. Заколення пасхального агнця й установлення першої пасхи було сполучене з десятою поразою. Писання напевно доказують, що вираз Божого гніву проти позатипічного Египту взяв місце по тім, як Господь прийшов до храму чинити суд, і се також ясно, що ті десять пораз позатипічно сповниться на світі Сатани по тім, як Господь явиться в храмі в цілі суду, і що ті порази мають позатипічні сповнення нім настане цілковите вираження Божої пімти проти організації Сатани. Якщо се заключення добрі, тоді спомин смерті нашого Господа Ісуса Христа, позатипічного пасхального агнця, означує більше чим Божі люди до тепер розуміли.

"Певним є, що ми тепер жиємо в останніх днях, про що апостол Павло писав: "Се ж відай, що в послідні дні настануть времена люті." (2 Тим. 3: 1) Се—час в котрім "чоловік гріха", "син погибелі" є обявленій. Духовенство взагалі, а особливо Римо-Католицька гіерархія, і інші з котрих складається "чоловік гріха", є описані апостолом у 2 Тимотея 3: 2-9. Сі одиниці, хотяй називають себе представителями Бога й Його царства, насильно противляються царству й переслідують тих, котрих Єгова вибрал собі як людів для свого йм'я й котрі доручують свідоцтво Ісуса Христа. Сі противники Єгови мали всяку нагоду почути о правді, але вони відмовилися вчитися й звернути ввагу на правду; отже вони беруть на себе одіжу Баала і сим дають себе пізнати ясно як вороги Божі, про котрих апостол пророчно писав: "Шо завсіди вчяться, та й ніколи до зрозуміння правди прийти не можуть. Як Янній та Ямврій противились Мойсейові, так само й сі противляються ся правді, люди попсованого розуму, нетямущі в вірі. Та не поступлять воної далі; безумство бо іх явлене буде всім, як і тих було." (2 Тим. 3: 7-9) Як се тепер виглядає для посвяченіх Господеві, то ті десять пораз на Египет будуть пророчими. Якщо сі порази, або наявіть частина із них, мали позатипічне сповнення, то чи не можемо сподіватися що Господь покаже своїм вірним значення іх? (Іса. 42: 9) Застановлення над сими десятьма поразами в Египті зі спомином смерті Господа Ісуса Христа, тепер здається є дуже на місці.

ПОРАЗИ

¹⁹ Єгова говорить про ті порази післані на Египет як про "дива" і "ознаки". (2 Мойс. 3: 20; 8: 23; 10: 1) "Я ж ізроблю запеклім серце Фараонове, і намножу знамення мої і дива мої в Египецькій землі." (2 Мойс. 7: 3) "Як явив знаки свої в Египті і чудеса свої на полях Зоан." (Пс. 78: 43) Се не значить, що позатипічне словнення сих ознак і чудів або пораз возьме місце в такім самім часі або порядку як вони ставалися в прообразі. Вони ріжнуться щодо часу від сімох останніх пораз про котрі описується в шіснацятій голові Одкриття, з віймком одної останньої порази. Бачучи, що Писання були написані на перед для інструкції, замінення і потіхи останка, можна розумно сподіватись, що ті ознаки й дива будуть відомі для останка на землі.

²⁰ Одна із причин чому Єгова дозволив Сатані остатися й дальше продовжати свою нікчемну роботу протягом всіх сих минувших століть є зазначено через нього, "щоби ймя мое проповідано по всій землі." (2 Мойс. 9: 16) Проголошення ймя Єгови по всій землі взяло місце при кінці с. 7; і потім, як Господь Ісус пришов до храму, Бог уживає для сього своїх людей, що були взяті для Його імені, так як Він уживав Мойсея й Арону в Египті: "Післав він Мойсея, слугу свого, Аарона, що вибрав собі Його. Вони творили між ними знамена його й чудеса в землі Хамовій." (Пс. 105: 26, 27) Так і позатипічний Мойсея і Арон становлять слугу Єгови котруму Єгова припоручив нести Його вість до світа. Ісус Христос є Головою того слуги, котрий був представлений через Мойсея, а знов Арон представляв членів Його тіла, включаючи останок. Єгова говорить про своїх свідків, пристусовуючи свої слова до "дня Господнього", як про "жертвівник Господеві й пам'ятник посеред гряници його". Відносно сього Єгова також каже: "І буде він знаменом і свідоцтвом, що Египецька земля під рукою в Господа Саваота." (Іса. 19: 19, 20) Час на словнення сього пророцтва Ісаї пришов в день коли Бог доручує свідоцтво перше і тоді виражує свій гнів проти організації Сатани. Єгова вибрав собі вірних, духових Ізраїльтянів, і зробив іх своїми свідками для проголошення свого ймя на землі. Відносно сього, пророцтво Еремії тепер говорить: "Ти, що твориш знамення й чудеса потужною рукою й чудеса в Египті, та й по сей день твориш ув Ізраїлі і на всіх людях, й прославив своє імя по сей день; і на всіх людях, й прославив своє імя по сей день; ти вивів людей твоїх, Ізраїля, з землі Египецької при знаменах й чудесах, потужною рукою й простягнутою правицею і при страсі великім." —Ерем. 32: 20, 21.

²¹ Написано є про ком Єгови: "Післав на них жар гніву свого, лютість і ярість і горе, юрбу ангелів нещасти." (Пс. 78: 49) Се типічно відноситься до пораз в Египті, і позаобразово сі "ангели нещасти" здається ясно відносяться до Господа Ісуса Христа і до вірного останка на землі яко до членів Його тіла. Се заключення є в гармонії з іншими текстами св. Письма, коли ми пригадаємо собі, що слово "нещасти" не мусить

означувати зла, але значить, що воно відноситься до недолі, горя й карі на злочинників. Ромердал переложив сей текст так: "Місін післанців нещасти." Свідки Єгови тепер проголошують Його вість нещасти, горя й карі проти організації Сатани, видимої й невидимої. Се дає ключ до вирозуміння позатипічного словнення десять пораз на Египет і піддає думку, що Єгова уживає своїх свідків на землі відносно сієї справи.

²² Ті порази, від першої до девятої, указували на заявлення про найвищість Єгови, і для того організація Єгови як і організація Сатани були відкриті. Десята пораза принесла увільнення людей Єгови із сатанської організації і їх визволення з Египту. Сі порази були виконані перед Фараоном, і сим чином становлять повідомлення й осторогу Йому, а позатипічне словнення сих пораз мусить бути перед Сатаною і його організацією. Ми знаємо, що Єгова не є відвічальний за сю економічну депресію, горя й нещасти які впали на людей світа, тому що в Його Слові вірно сказано, що сі всі нещасти спричинив Сатана; отже перші девять пораз на Египет не могли властиво відноситися до сих нещасть. Нешастя про котрі згадується в Одкриттю 12: 12, не могли бути позатипічним словненням. Вони мусить мати якесь символічне словнення таке, як сім останніх пораз шіснацятій голові Одкритти. Кожда така пораза є виразною вісткою нещасти, і сі вісти доручені в сім новочаснім часі проти організації Сатани гнівають, зворушують, поражають й предсказують упадок Сатани й його організації. Як ті порази на Египет становили повідомлення і осторогу, так і позатипічне словнення мусить бути повідомленням і осторогою.

ПОРАЗА ПЕРША

²³ Єгова приказав Мойсейові виконати певні ознаки в Египті, перше перед Ізраїльтянами, а потім перед Фараоном, в тій цілі, щоби дати перевонючий доказ, що Єгова—Бог, і що Мойсей був відсланий до Египту яко Божий представитель. Третя із тих ознак виконана Мойсейом і Ароном перед Фараоном становила першу поразу на Египет. Та ознака або чудо було перемінення вбди у кров. (Пс. 78: 43, 44; 105: 29) Приказ Єгови даний Мойсейом відносно першої порази є записаний в 2 Мойсей 7: 14-25. Мойсей явивши перед Фараоном був типом на Ісуса Христа, бправдателя ймені Єгови. Та палиця котру Мойсей підніс представляла божественну владу дану Йому Єговою, і позатипічно представляла божественну владу яку Єгова дав Ісусові, і позатипічно представляє владу і силу Господа Ісуса Христа для викинення ворога й визволення Його людей, котра то влада надана Єговою. Активність Аrona з Мойсейом представляла позатипічне словнення задачей свідоцтва через останка на землі котрому припоручено свідоцтво Ісуса Христа, а се, що Арон уживав палиці, показує, що сі свідки ділають під божественим приказом. Бог приказав сповнити сей знак і чудо перед Фараоном. "І вчинили так Мойсей та Арон, як заповідав їм Господь; і взявши Арон жезло в руку свою, ударил по воді річаній перед

Фараоном і перед його дворянами, і взялась уся вода річані кровю." (2 Мойс. 7: 20) Води ріки Нілі представляли торговельну частину сатанської організації. Египет залежав від води Нілі якісною засобом для проведення його торговлі; отже істота води була для Египтян засобом життя й отримання. Перемінення води в кров представляло смерть. Сатана заявив, що він зробив ріку Ніллю для себе; розуміючи під сим, що вона належала до Нього. (Езек. 29: 1-3) Люди світа й многі що посвятилися Господеві, були спонукані вірувати, що торговля була важна й конечна для підтримання життя людства. Сими роками Божі завітуючі люди зрозуміли, що торговля була зорганізована й проваджена Сатаною якісною засобом для контролю людей і відвернення їх від Бога Єгови. Сей знак або чудо було виконане перед Ізраїльтянами, і се показує, що Божі завітуючі люди мусять перше зрозуміти значення комерції, що се інституція Сатани, і се вони мусить заявити перед володарями й людьми, що торговля становить цілковиту частину сатанської організації, котра він витворив для ошукання й гноблення людей і для виконання своєї кровавої й смертельної роботи. Перемінення води в кров представляло вість правди котра голоситься в присутності видимих агентів Сатани як і невидимої часті Його організації. В прообразі се було повідомленням і осторогою для Фараона. В по-заобразі се мусить бути повідомленням і осторогою для позатипічного Фараона й його організації. Словення сього пророчого образу зачалось на конвенції Божих людей в Колюмбус в липні 1924 року, в котрім то часі зроблено публичне заявлення, що торговельні великані, котрі є визначними членами еклезіястичних систем сього світа, і всі котрі є частиною сатанської організації, становлять головних володарів або представителів Сатани на землі, що володіють і верховодять і гноблять людей. Тоді була прийнята й опісля широко розповсюднена резолюція так звана ОСКАРЖЕННЯ. Ся резолюція була рознесена по цілім "Християнстві" в багатьох языках. В тій резолюції було заявлено й повідомлено володарів і людей, що організація Сатани є смертельно-носна річ, і що надія людства лежить в царстві Божім. Се було повідомлення і осторога для організації Сатани, що Божа ціль є виразити впливі свій гнів проти тієї лукавої організації і що се Він виконає у своєму часі. (Гляди Вартова Башта, 1933, сторона 105; Світло I, [ниж.] сторона 122.) Сі повідомлення й остороги були дані п'ять років перед початком великої економічної депресії, котра продовжується аж до сьогодні. Від тоді свідки Єгови безперестанно звертають увагу володарям на факт, що Сатана є автором і створителем комерції котрий уживав зъвірського правління над людьми, і що принесло велику зневагу на Боже святе ймя, і що те правління буде знищено для оправдання Єгового ймя. Се свідоцтво котре давали безперестанно свідки Єгови, і докази наведені з св. Письма яко поперття того ж, становили і ще дальнє становлять велику поразу на організацію Сатани. Його видимі представителі не мають жадної

відповіді на сі указані правди, і чуючи се, вони терпять муки.

²⁴ Як води ріки були перемінені в кров, приносячи смерть, так і в минувших кількох роках люди довідалися, що комерція, замість приносити ім життя й щастя, то се велика система гноблення котра приносить ім много терпння й смерть. Як люди Египту копали коло ріки щоби знайти до пиття життя-підтримуючу воду, так і тепер володарі й іх союзники видумують много фальшивих плянів в іх змаганню витягнути світ із депресії. Й знаєте, що підтримувало б їх теперішну організацію. Всі сі видумані пляни ігнорують Бога, і видимі агенти Сатани відмовляються звернути свою ввагу на Божу вість відносно Його царства, котру то вість Він велить давати ім.

²⁵ Та чарівники Египту помогли затвердити серце Фараона. Своїми чарами вони також обернули воду в кров. (2 Мойс. 7: 22) Сучасні чарівники, а іменно духовенство й релігійні учителі сатанської організації, включаючи "чоловіка гріха" клясу, відвертають Господа Його заміри сим, що вони вговорюють в своїх союзників і людях, що вода правда, т. є свідоцтво доручене свідками Єгови,—се смертельна річ; і так вони перемінюють воду в кров. Замість приняття свідоцтва Ісуса Христа яко острогу, то духовенство й іх союзники твердять, що всякий клопіт, горе й економічна депресія тепер у світі походить від Єгови. Ся вість правди разить представителів Сатани, і вони, відмовивши звернути свою ввагу на ню, дальнє затверджують свої серія до Бога.—Гляди Вартова Башта, липень, 1933.

²⁶ Перемінення води в кров в ріші Нілі становило одну з десяти пораз, і про сю то першу разу є написано: "І сповнилося сім день після того, як ударив Господь по ріці." (2 Мойс. 7: 25) "Сім"—се божественне символічне число ідолісти, і як воно тут ужите, то здається, що воно говорить, що свідоцтво повідомлення й остороги сатанської організації мусить даватися дальніше аж поки сатанська організація не ліддастися правильному Володареві й управделеві світа, або мусить потерпіти цілковите знищенні. Отже з сього виходить, що коли десять позатипічних пораз сповниться, тоді мав би прийти цілковитий упадок Сатани й Його організації.

ПОРАЗА ДРУГА

²⁷ Сатана є цілковито зіпсуйті і многі з його видимих агентів заявили про своє цілковите зіпсуття. Бог дальнє дає ім повідомлення й острогу. Друга пораза на Египет скла, тає із жаб. "Допустив на них . . . жаби, щоб тубили їх." (Пс. 78: 45) "Закишло в країні від жаб, у двох царських." (Пс. 105: 30) Ся історія про другу поразу знаходитьться в 2 Мойсія 8: 1-15. Єгова приказав Мойсейові, котрий був прообразом на Ісуса Христа, щоби він сказав Аронові, котрий в прообразом земних слуг Господа Ісуса Христа, свідків Єгови, щоби він розчечав роботу для виконання другої порази. "І рече Господь Мойсейові: Промов Аронові: Простягни руку твою з жезлом твоїм на ріки, на канави й на ста-

ви, і наведи жаби на Єгипецьку землю! І простяг Арон руку свою на води Єгипецькі, та й понаводив жаб і порозлазились жаби і вкрили землю Єгипецьку."—2 Мойс. 8: 5, 6.

²⁹ Простягнута рука тримаюча палицю, котра очевидно була Мойсейова палиця, представляла силу й владу Бога Єгови дану Христові, Більшому Мойсейові, а через Його земним членам Його організації, клясі слуги, котрій несе вість або свідоцтво Єгови перед володарі й люді. (Езек. 2: 8, 10; Вартова Башта, 1933, сторона 99) Ріки й стави й інші води представляли людей світа, а головно "Християнства". Жаби се мешканці мілких вод або багнів. Вонч прибирають вигляд великої мудрості й поз. і й спричиняють голосний і безгармонійний крик. Вони головно представляють дгітаторів між звичайними людьми котрі видумують ріжні й численні пляни для спасення світу; як напримір, соціалізм, большевизм, комунізм, Християнські Знатоки, й інші ріжні елементи зорганізованої релігії. Жаби є нечисті; і виходячи із вод Єгипту т. е зі світа, показує, що те, що они представляли, походило з сатаникої організації.—Гляди Світло, Книжка II, сторона 42, аж.

Се була божественна сила й влада, що порушила сі жаби вийти й показати себе і заклонити людей; що, позатипічно значить, що слуги Єгови, включаючи і тих що на землі, вживають Його влади в доручуванні вістки повідомлення й отороги ворожій організації, і що се відкриває многі так звані "ліки" для роду людського. Здається, що друга пораза зачалась позатипічно словнятись на сатанській організації від 1927 року, і стосується до шестої труби Одкриття (9: 13-21). Факти відносно позатипічного сповнення сієї порази є сі: В Торонто, перед великим числом видимих слухачів і перед ще більшим числом невидимих слухачів через радіо, була післана вість із Слова Божого у формі резолюції і поперта аргументами "ДО ЛЮДЕЙ ХРИСТИЯНСТВА". Ся вість виголошена через радіо в тім случаю опісля була видрукувана й розіслана міліонами до людей землі в багатьох мовах. Між іншими річами в сій вістці було сказано як слідує: "Благословенства так велими бажані людьми ніколи не можуть прийти через несправедливу систему 'Християнства' або яку іншу організацію так званого 'Християнства', тому що воно становить частина організації Сатани, і що нема пільчини для людей давати поперта сій гіпокритичній і гноблючій організації, котра засліплює їх, зводить їх, і відвертає їх від Бога. Дальше, в сій годині недолі, Бог Єгова велить людям полішити й на вікі понехати 'Християнство' і зсі його зводничі системи й організації, тому що зсі вони належать ... організації Диявола. (Гляди Світло, Книжка I, сторона 163, аж.) В часі виголошення сієї вістки комерція була в найвисішій точці розвою в своїх зводничих і гноблючих ллянах, щоби збогатитись і гнобити людей. Десять з тім часі доручення сієї вістки, певні одиниці через публичні часописи і інші средства зачали заххотіти, себто, балакати, говору ..., агітувати, надуватися, прибираючи всіх із міну мудrosti.

і роблячи много галасу про здібність їх ріжних систем принести бажання людей, фальшивість чого відкрила повисша вість що се походило від Сатани. Між сими крикунами було включене духовенство і їх часописи, як і світські часописи. Всі ці речі були виразом людської мудрості й всі вони противилися Божому царству під Христом. Між сими крикунами знаходилась кляса "чоловіка гріха" (Янній та Ямврій), котрі прилучилися до публичної преси й духовенства й інших агенторів і говорили проти свідків Єгови й проти вістки дорученої ними. Многі, що вважали себе за народ божий, були зведені сими крикунами і противилися Єгові й Христу і відпали, прилучившися, отверто до організації Сатани. Декотрі із цих противників сказали менше більше сими словами: "Если би промова через радіо в Торонто була більше лагідна, то Національна Спілка Радіо-стацій була б дальше позволила вживати своїх средств для Товариства." Жадне із таких жабських рапортань не виходило від свідків Єгови, але від тих, що противилися царству, і сей факт, що свід і Єгови звертали ввагу на сі рапортання яко походячі від Диявола, і наводили писання в доказ цього, і указували що жадні із цих плянів не походили від Бога, то се вельми гнівало сих крикунів.—Ерем. 23: 16-21, 31, 32.

³⁰ Повисше згадана вість, що відкривала рапортання жаб, була доручена урядовому елементі видимої організації Сатани як і людям взагалі, і Сатана спонукав своїх туманів перевернути її [сю вість] через наведження своїх власних жаб. "Зробили ж і чарівники чаруванням своїм так само, і понаводили жаб на Єгипецьку землю." (2 Мойс. 8: 7) Сі останні жабо-вістки не виходили від крикунів з між звичайних людей, але, як писання заявляє, вони виходили "із рота змії, ... з рота звіра, і ... з рота лжепророка", т. є урядового елементу Диявола й його організації. (Одкр. 16: 13, 14) Сі останні тексти дають ключ до зрозуміння жаб тої другої порази на Єгипет. В сім тексти Одкриття, і відносно єгипетських пораз, се є одинокі місця в Біблії де говориться про жаби і обидва сі місця показують, що вони представляють звірські й фальшиві приписання Сатани й його організації котрі Господь своєю силою й владою відкірив.—Гляди Світло, Книжка II, сторона 42-51, аж.

³¹ Порази жаб в ніякий спосіб не відносяться до свідків Єгови або до вістки яку вони доручують, але се пораза показує які наслідки повстали з причини доручення Богом даної вістки, тому що ся вістка відкрила ріжні рапортання або фальшиві привлачування. Се що жаби з. ихали не значить, що свідки Єгови перестали проголосувати вість правди, тому що Єгова приказав їм дальше продовжати їх роботу; але як здається, то вона говорить, що розсудні люди зачинають бачити, що ті крикуни не мають дійсного способу для благословення людей і що вони перестали звертати ввагу на них. Урядова частина сатанської організації була велими занепокоєння рапортанням сих позатипічних жаб, і, боячись що се може перешкодити їх пляни, вони, як і

Фараон збрехли, щоби увільнити себе від до-
кучування сих жаб. (2 Мойс. 8:8) Не всі жаби
в Египті погинули, але лише ті, що були на суші
й в домі Фараона й його царській родині. Всі
чиши жаби позистали в ріках. (2 Мойс. 8:11)
Вісті Божого царства видана в 1928 році, голов-
ною азувала, що всі такі старання правительства
через агітацію й агетаторів, таких як повисше
тут описано, мусять упасти, тому що лише Боже
царство під Христом може принести бажання
людей. (Гляди *Правительство*, сторони 244-249)
Ся вість була доручена в руки *майже всіх уряд-
ників видимої часті сатанської організації в
Християнстві*. Сатана й орда його урядників
можливо потішали себе думкою, що вони не бу-
дуть повалені такими агетаторами але що їх

власні пляни, т. є фальшиві, нечисті вісти, які
виходили з уст Диявола, його звіра, й його фаль-
шивих пророків, будуть замовляючим ліком для
контролі людства.

²² Вість яка міститься в книжці *Правительство*,
котра була видана в 1928 році, дальнє відкриває
многі фальшиві системи й старання правительства
і указує, що одинокий можливий спосіб для благословення людей, се царство Боже. Отже вість
правди гніває організацію Сатани, позатипічний
Египет, члени котрої затверджують свої серця.
Да ѿще свідоцтво повідомлення й остороги мусить
продовжатися, що буде дальшою поразою
на організацію Сатани, і що принесе честь імені
Єгови.

(Продовження слідує)

ПЛАТА РОБІТНИКА

(Продовження з БАШТИ з лютого, 1934)

На загальні конвенції в Сідер Пойнт, Огайо, в 1919 році, Єгова звернув увагу своїм завітуючим людям на значіння й важливість Елісейової роботи. (Гляди *Вартова Башта*, з 1. і 15. серпня, 1919, сж. від.) Ті що відповіли на поклик до царства й служби в той час згодилися увійти в нову службу отворену тоді. Хотя вони не розуміли тоді оправдання Єгового іменя, однак тоді було показано, що робітники мусять бути однажними амбасадорами царства, працюючи на полю задля їх посвяти й любові до Єгови. Робітники в роботі Елісея, після їх власного вирозуміння, згодилися робити "поки день". (Іоана 9:4) Отже Господь поставив їх працювати в винограднику щоб приносити овочі царства. В 1919 році Божі завітуючі люди на землі зачали йти від дому до дому, щоби дістати предплату на Золотий Вік. *Вартова Башта* із 15. вересня того року, сторона 281, дала інструкції "Як Поступати" із тією роботою. Такий був початок роботи Елісея і в писанні сей період названий як "рано в ранці". Отже час сповнення приповісті зачинається рахувати від 1919 року.

²³ Великий господар звернув увагу на інших, що стояли без діла на торгу: "І, вийшовши коло третьої години, побачив інших, що стояли на торгу без діла, і рече до них: Ідіть і ви у виноградник, і що буде право, дам вам. Вони й пішли." (Мат. 20:3,4) Тодішина третя година, тіпер—дев'ята. (*Лофат*) Се сходиться із початком "Дня", 8. вересня, 1922, що було зазначено через конвенцію Божих завітуючих людей в Сідер Пойнт, Огайо. Тоді ще було місце на більше робітників в полю, що показано через чин господаря, котрий забажав збільшити роботу і принести більше овочу. Ті що "стояли на торгу", як се показано в образі, були Жиди, отже представляли з духа-народжених одиниць котрі були по-кликані працювати в винограднику царства. Се що вони були на торгові показує, що вони виставили свою службу на продаж і були готові

до роботи. Вони ще не були в угоді о царстві. Вони були гарно представлени через Рут, котра була "куплена" щоби принести овочі. (Рут 4:1-10) Се було в тім часі, що Божі люди перші побачили, що Ісус Христос був у храмі чинити суд. Через Голову храму той Господар говорив до своїх завітуючих людей, котрі шукали тоді служби, і сказав: "Ідіть і ви у виноградник". Ся сама порада була повторена клясі Естері й Рут через "вірного й розумного слугу" клясу представлену через Мардохея й Наомі. Ся інструкція від Господа була дана на конвенції в 1922 році і зазначена через виллятя святого духа на всяке тіло, т. є на всіх, що згодилися служити в храмі. (Діян. 2:16-18) Ті, що тепер були покликані до виноградника, не мали виразної обіцянної плати; се було поділено до рішення Господом, Великим Господарем. Більша частина дnia вже минула була і ніхто не торгувався яку плату вони отримають за їх роботу решта дня. Мотива в їх службі мусіла бути, щоби угодити Господеві. *Вартова Башта* з лютого й марта, 1923 року, ан. від., подає значення приповісти о "минах" і "талантах", а в виданні з першого квітня того самого року Господь дав своїм людям вирозуміння виразу "радість Господа" відносно установлення царства, і яку честь і славу се принесе імені Єгови. (*Вартова Башта*, 1923, стор. 103, ан. від.) Та приповість показує, що ті ново-наняті одиниці не пішли їх власною дорогою, але що вони пішли до служби царства; отже вони увійшли в "радість Господню". Від 1922 року нагода до служби велими побільшилась. Від тоді робота була більше зорганізована, і при кінці того року, в Сполучених Державах було 676 піонерів і помічників, в порівнанню із 463 попереднього року. Тепер Естер і Рут кляса запізналися із "вірним і розумним слугою" клясою, і стались частию Єгового "виноградника червоного вина", видаючи овочі царства. Чакти здається ясно показують, що ті години пред-

ставляють роки, себто, зачинаючи від 1914 року аж до кінця певного часу.

¹¹ У шостій годині, а тепер "дванацятій", (Мо-
фат), господар вийшов і найміз і післав більше
100 робітників у свій виноградник. (Мат. 20:5) Се
дальше ізходиться із 1925 роком, рахуючи після
повисшого правила, годину за рік. *Вартова Башта* із 1. лютого, 1925 року, аж. від. подала пер-
ший раз пояснення "різів справедливості" і "од-
дежі спасення", а в березні 1925 року, появився
артикул "Народження Нації", що спричинило велике
зворушення між Божими людьми і се було
спонуканням для інших увійти в службу. Потім
прийшла конвенція в Індіянополіс, коли Господь
дав своїм людям вирозу чиє пілковитого спов-
нення пророцтва відносно виллятя святого духа
котре взяло місце по приході Господа Ісуса до
храму. На 1. листопада, 1925 року, *Вартова Башта*
помістила артикул "Поклик до Чинності", на
котрий то поклик посвячені відповіли активно-
стю.. Та Господь дальше просвічував своїх лю-
дей, і в січні, 1926 року, ім дано зрозуміти, що
Єгова зробить імя тільки себе. Кляса царства тоді
довід час, що назначення днів, і хронольгія,
про кого тає много говорено, були не намісці,
і що служба мусіла бути гіконана добровільно
ї радісно без взгляду на час. Тоді побачили, що
Царь став діяльний, і що останок Його людей
мусить бути діяльний із Ним. (*Вартова Башта*, 15.
липня, 1926; 15. вересня, 1926, аж. від.) Під час
років служби від 1925-1926 число пioneriv i по-
мічників в Сполучених Державах збільшилось
до 727, працюючи регулярно на пошту. Тут при-
гадуємо добрі відомі факти, щоби показати, що
вони пасують до приповісті.

¹² Тут дальше наводимо приповість відносно
діяльності господаря: "Вийшовши знов коло
шестої і девятої години, зробив так само." (Мат.
20:5) I так бачимо, що в девятирій годині, або в
третім часі пополудні, ще інші були післані на
поле або у виноградник Господень. Помимо піз-
ної пори дня, то робота ї робітники від того ча-
су все збільшалися. Се сходиться із 1928 роком,
коли то на конвенції Божих завітуючих людей
зроблено "Декларацію проти Сатани і за Єго-
вою" і розіслано через робітників у виноградни-
ку до народів землі яко свідоцтво. Се зазначило
час виллятя семої чахи. (Одкриття 17) В тім
самім році, 1928, тодішній "відділ паломників"
був перебраний через людей округової служби,
щоби зорганізувати службу відповідніше її по-
більшити роботу. Протягом того часу число пio-
neriv i помічників у винограднику побільшилось
до 1,766 у Сполучених Державах і інших під-
чинених місцях. Від того часу велими побільши-
лось число рознесеної літератури про вістку цар-
ства, і на 18. листопада, 1928 року, зачалась ро-
бота голосення вістки царства через дванацяті
радіо-станиці. Число робітників збільшалося і
входили у виноградник з вирозумінням від го-
сподаря, як се приповість каже, "що буде право,
дам вам". Ті, що увійшли в службу в сім пізнім
часі, розуміли, що час короткий до праці ї були
вдачні за сю службу, пам'ятаючи : ім'я Єгови ї

честь яку вони могли принести Йому радше чим
на се, що вони мали отримати яко особисту на-
городу.

¹³ Тоді "день" приповісті тепер чим раз ставав
короткий. "Вийшовши ж коло однією години,
знайшов інших, що стояли без діла, й ре-
че до них: Чого тут стоите увесь день без діла?
Кажуть вони Іому: Бо ніхто не найняв нас. Ре-
че він Ім: Йдіть і ви в виноградник, і що буде
право, одержите." (Мат. 20:6,7) Се мусіло бу-
ти десь при кінці однієї години, бо сказано,
що сі робітники робили "одну годину", себто,
дванацятій верш тієї приповісті.) Се сходиться із 1930 роком, в ко-
трим то часі *Вартова Башта* помістила кілька ар-
тикулів про "Царський Дім Єгови", пояснюючи,
з ласки Господньої, як ніколи перед тим, спло-
дження, покликання й помазання тих, з котрих
складався дім Єгови. В тім самім році наступили
артикули у *Вартові Башти* такі як "Несення Ово-
чів Царства", "Виноградник Вина"; "Хто є Божі¹⁴
Свідки?"; "Його Похід"; і виснення пророцтва
Одкриття в книжках Світла. То не був час на
опущення своїх рук; отже з початком того року
Вартова Башта оголосила "Спеціальний Гіж-
день Служби" для оголошення царства. Тоді о-
голошено також квоту, відираючись на викона-
ній роботі 1930 року, і квоту яка повинна бути
виконана протягом 1931 року. Зроблено постій-
не змагання побільшити роботу після вістки
о царстві для людей на слугу Божого Ім'я. В той
час показалось, що учасників в Спомині і кон-
венції було багато більше чим тих, що брали
живу участь в службі, і вони «представлені яко
"стоїчі увесь день без діла", і до котрих Господь
наставив питання: "Чого тут стоите . . . без ді-
ла?" (Мат. 20:6) Ім звернено увагу на їх без-
чинність. Направду Господь чермував свою ро-
ботою тоді тим, що в грудні 1930 року був ви-
сланий *Бібліяник* до кожного предплатника *Вар-
тової Башти*, і по кільканадцять чисел екстра до
директорів служби, подаючи наріг організацій і
роботи служби на 1931 рік. Ось так сі факти,
котрі Господь спричинив, пасують до сеї години
приповісті.

¹⁴ Ті, що стояли без діла, відповіли: "Бо ніхто
не найняв нас." Сатана й Його знаряд "лукаві
слуги" єще тоді не спонукав сих безчинних про-
тивитися Господній роботі свідоцтва. Се було
15. вересня (1930), що через *Вартову Башту* Го-
сподні помазані люди перший раз пізнали хто є
"чоловік гріха". Видання Товариства дальше
авертало увагу на збільшуючися нагоди до служ-
би, і від того часу многі інші увійшли до служ-
би. Ось так Господь привів в угоду о царстві і
в свою службу много інших одиниць. Робота
так побільшалась, що в грудні, 1930 року, 150
радіо-станиці зачали голосити вість царства че-
рез електричні рекорди, і також робота від до-
му-до-дому з літературою для людей велими по-
більшилась. В році 1930-1931 у Сполучених Дер-
жавах і інших підчинених місцях пересічне чи-
сло пioneriv i помічників виносило 2,272 робіт-
ників місячно, котрі регулярно присилали свій

рапорт до гравника. При кінці 1930 року діяла Єго: вони розуміти, що оправдання Єгової ім'я, є найважнішою річ, і на се зроблено натиск у виданню *Пророчество і Світъ* і в книжці *презбітерія*. Ті що увійшли до служби в "одинадцятій годині" заледви чи могли мати на думці плату або нагороду, тому що вони увійшли працювати у винограднику щоби мати частку в оправданню ім'я Єгови.

ДЕНЬ ПЛАТИ

¹³ Ось так добре знані факти, котрі перейшли від 1919 до 1931 року, як раз пасують до години дня згаданих у приповісті. Закон Єгови вимагав, що робітники мали отримати свою плату при кінці дня. (3 Мойс. 19:13) Той господар, розуміється, поступав після свого власного за-кона; для того в приповісті дальше сказано: "Як же настав вечір, рече пан виноградника доморядникам своєму: Поклич робітників, та роздай їм нагороду, почавши від останніх аж до первих." (Мат. 20:8) Виплата робітникам при кінці дня не значить, що робота у винограднику скінчилася, а радше се показує, що хто приняв плату з радістю і оцінив її, тому Господь призначить роботу докінчення свідоцтва від того часу аж до Армагедону.

Денарий представляє цінну річ приняту з рук господаря, Єгови, яко плату або нагороду, а не яко зароблену плату котрої можна б правильно домагатись. Що наименше се правило відноситься до тих, що працювали протягом "одинадцатої години": але все, що було заплачено, було ласкавим дарунком із рук величного Господаря для тих, що виконували роботу у винограднику. Сю плату або винагороду робітники отримали під час іх побуту на землі, а не тоді коли вони пійдуть до неба. Винагорода є заплачена в певнім часі під час іх активності коли вони приносять овочі царства. Всі що є активно заняті в службі Господа при кінці спеціального періоду отримали ту саму плату, а іменно, денарія, без взгляду на се як довго вони були заняті в службі Господній. Се є дальншим доказом, що вони не отримали своєї плати за принесену якусь користь Господеві, але що вони отримали се як памятку доброти від Єгови, і се показує близьку звязь сотворіння або робітника до Великого Господаря. Закон Єгови не лише вимагав що робітник мав отримати свою плату при кінці робучого дня, але й вимагав рівного трактування всіх: "Не потурати мете вбогому, і не вважати меш на особу багатого." (3 Мойс. 19:15) У Господівім винограднику, як се показують факти, робітники займають ріжні позиції, як чиновники, післанці, бесідники, учителі, організатор, піонери, помічники, зборові робітники, і многі інші, котрі, заля обставин над котрими вони не мають контролі, можуть лише кілька годин бути заняти в службі кожного дня. Многі зі зборових робітників, будучи змушенні віддати більшість іх часу на службу, щоби постаратись о річі приличні й чесні для себе і своєї родини, можуть віддати лише кілька годин протягом

тиждня для дійсної служби у винограднику. Тепер же після божественного правила, коли прийшов час виплати, то кождий у службі без взгляду на позицію в винограднику, мусів бути трактований однаково. Будучи всі трактовані однаково і маючи відповідний стан серця й оцінення, вони можуть всі радуватися разом. "І приймає жнечи плату, й збирає овощ у житті вічні, щоб і хто сіє радував ся, і хто жне." (Іоана 4:36) "Хто садить і хто поливає, сі одно, кождий же прийме нагороду свою по своєму труді." (1 Кор. 3:8,9) Єгова додглядає, щоби всі були трактовані справедливо й безсторонньо. Що ж тоді показує, що Єгова дав або заплатив однаково всім без сторонності?

"НОВЕ ІМЯ"

" Факти в сповненні пророчої приповісті показують, що "рано в ранці" відноситься до року 1919 по Хр., коли настав початок роботи Елісея по приході Царя до храму. Рахуючи годину за рік, як се показують повисші факти, і що попирають Писання, то "вечір" або конець дванадцятої години (Мат. 20:8), про котрий то період згадується в приповісті, прийшов до закінчення в 1931 році. Приповість показує, що той вечір визначає час коли Єгова виразив свій суд на своїх доморядників і котрий то вирок був даний через Його уповажненого чиновника, Ісуса Христа, котрий після приповісті, є Слугою. Сей суд Господень відноситься головно до дому Божого. (1 Петр. 4:17) Коли прийшла повна часу Господь виноградника, себто, властитель "виноградника червоного вин", котрим є Єгова, дав приказ що мало бути зроблено. Се попирають писання, "Голова ж Христу—Бог", показуючи, що Бог дає прикази свому головному Чиновнику, Ісусу Христу. (1 Кор. 11:3) Єгова не ділає прямо з робітниками, але через свого "слугу", котрий є головним Екзекутивним Чиновником і назирателем над виноградником, Ісус Христос є великий Екзекутивний Чиновник в храмі, котрий тепер виконує прикази Єгови. Для того Єгова сказав до Христу: "Поклич робітників." Прийшов час дати ім заплату.

" Робітники все радуються коли прийде час плати, і хто виконував роботу чесно, той є веселий і благословить своїх співробітників. Один день праці був виконаний, і тепер вони мають отримати іх плату і мати час торжественности і тоді зачнуть інший день із ще більшою ревностю в роботі. Такий мав би бути природний напрям взятий робітниками, котрі цінюють їх позиції. Так і сталося з робітниками у Господнім винограднику в 1931 році. Тоді прийшов час особистої радості, тому що Господь виноградника виплачував своїм робітникам. Та робота не усталася тут, але, противно, се додало ревності робітникам; і в наступаючім році, т. е 1932, пересічне число піонерів і помічників в Сполучених Державах і в інших залежних місцях збільшилося до 2,792, і показалася більша ревності у кождім відділі служби по цілій землі. Останок у всіх краях приложив більше старання, і робота

зачалась в більше систематичний і гармонійний спосіб.

¹⁰ В послуженні до приказів Господаря, робітники були скликані разом через Ісуса Христа, Слугу. Вони були скликані на найбільше живу конвенцію Божих людей якую коли хто бачив у теперішнім часі. Ся конвенція відбулась в Колюмбус, Огайо, в липні, 1931 році. Божі люди були зібрані там не знаючи, розуміється, що мало відбулось там, але вони вірували, що Господь мав якісь спеціальні благословенства для тих, що люблять Його і котрі служили Йому радісно. Господь скликав робітників разом, щоби рішити як вони розуміли умовини їх угоди з Єовою о царство і чи вони були задоволені й вдачні за їх привилей у службі, і чи вони були задоволені з привізі зробленої для них. Господь установив конвенцію і безсумнівно ужив своїх ангелів, щоби вони скликали робітників разом. Многі робітники у винограднику, розуміється, були змушені остаться в їх домі, але й вони мали участь у конвencii, бо що там взяло місце, се було передано й іншим по цілім світу. Газетка *Післамен*, що була видана протягом конвенції, дала загальний погляд роботи організації у кождій часті землі і також загальні чинності конвенції, що було розіслано по всіх частях землі де лише скликані люди Єовою були уживані як Його свідки. Се було загальне зібрання робітників у винограднику Єової.

¹¹ Приповість показує, що плата робітникам мусіла бути дана коли вони ще були на землі, а не коли вони прийдуть до кінця своєї подорожнії підуть до неба. У небі вже не буде нарікання, а в приповісті показано, що під час виплати деяким змікали й нарікали. Ся плата не могла бути із матеріальних земних річей, як на примір, гроши або доми або що має силу купити матеріальні річки на землі. Се була духовна нагорода, котра мала дивну вартість для тих, що були в угоді з Єовою, і котра то заплата може бути приписана до їх рахунку на землі як маючи участь в оправданню імя Єової. На тій конвенції, 26. липня, 1931 року, було внесено й ухвалено, і опісля передано й ухвалено через збори Єговових людей по цілім світу, резолюція, котра телер видавалася бути творцем-епохи в історії церкви. Безсумнівно Господь ужив своїх ангелів і керував приготовленням і представленням тієї резолюції і всі, що мали духа Господнього радо-приняли її умовини. Та резолюція, принята серед найбільшого інтуїзму для царства, між іншими річами містить сі слова:

ЩО, будучи скликані ¹⁰-гоєшніми крові Ісуса Христа нашого Господа й Відкупителя, ¹¹-заплановані й народжені Богом Єовою й покликані до Його царства, ми без жадного сумніву заявляємо: наше цікованітво і посвяту до Бога Єової й Його царства; що ми в слугах Бога Євонів котрим пропоручено виконувати роботу в Його Ім'ї, і, в послушанстві до Його приказів, доручувати свіддотво Ісуса Христа, і поклонити людей, що Єова є правдивий і Всемогучий Бог; для того ми радісно обічавамо й беремо Ім'я, котре уста Господа Бога виковали, і ми бальше будемо вані й скликані Ім'ям, а іменно, свідки Єової.—Вартова Башта, 1931, стор. 273, ант. вид. <<<

¹² Жадне створіння у світі не може отримати більшої плати чим отримати Ім'я із уст Бога Є-

гови, котре то Ім'я показує близьку й довірочну звязь між Єовою і Його вірними людьми. Ніколи перед тим Він не дав такої плати своїм сотовірінням, і ніколи Він не дасть її іншим лише вірним послідувателям Ісуса Христа. Сим вірним робітникам у своєму винограднику Він дасть нове Ім'я і до них Він каже: "Я Єова; се ім'я мое, і не поступлюсь славою моєю кому іншому."—Іса. 42: 8. А.П.В.

¹³ Ось так Його люди є названі Його Ім'ям і оруженні й післані від того часу яко урядові представителі Господа Бога яко Його свідки, щоби оголосити, що Єова є єдиний правдивий Бог, що Його Син Ісус Христос є Царем, і що царство прийшло й є одинокою надією для роду людського. До таких Єової каже: "Ви свідки у мене, що я—Бог." (Іса. 43: 12) Тоді Сион був збудований, Його діти народилися, і шатро Його побільшилося. Естер і Рут кляса була введена в громаду Єговових людей яко члени Його служби кляси, і тоді прийшов час коли всі сі вірні робітники мали бути відкриті як "люде прибрані" Бога Єової. Згідно із сим заключенням пророк Єово писав: "Не вмовкну я ради Сиона, не втихну задля Ерусалиму, аж докіль, як съвітло, заблісне справедливість його, а спасення його — як горючий съвітильник. І побачять народи справедливість твою й усі царі—славу твою, і дадуть тобі нове ім'я, яке уста Господні нарешті."—Іса. 62: 1, 2.

¹⁴ Се пророцтво відносно нового Ім'я не могло відноситися до часу коли вірні будуть зібрані до неба, але мусіло сповнитися під час побуту вірних на землі яко представителі Єової й Його царства. Народи землі не будуть могли бачити честі якою Єова обдарить своїх свідків по забранню їх з землі до неба; а се пророцтво показує, що на сих свідків гладили народи землі. Сі робітники не були післані на поле працювати, щоби дістати робітників до неба, але щоби доказати ім і приготувати їх для спеціальної служби Єової в проголошенню Його Ім'я. Люди різних народностей землі мусить знати, що Єова є Бог, і що Він має людей на землі, котрі є вірні й правдиві Йому і котрі затримують свою невинність взглядом Нього. Божий замір знищити народи з котрих складається організація Сатани, мусить бути оголошений. Він поклав на своїх вірних нове Ім'я й ім дано честь йти й оголошувати присуди Єової ім'ям вони будуть виконані. Ніхто не бажає Ім'я яке Він дав своїм свідкам, хиба що він любить Бога. Інші соромляться носити Ім'я Всешинього. Се можна доказати фактом, що ті, що радуються бути знані як свідки Єової, е предметом наруги й погорди через тих, що вдаються за послідувателів Христа, але в дійсності ними не є. Ісус Христос, яко "слуга" Єової, виплачує нагороду й визнає їх перед Єовою, котрі не соромляться називатися Його Ім'ям. "Хто бо посorомить ся мене й моих словес, того и Син чоловічий посorомить ся, як прийде в славі своїй, і Отця, съвятих ангелів." (Луки 9: 26) Лише ті, що люблять властителя виноградника будуть цілковито задоволені отриманою платою

така отримавши її. Такі радісно взяли
її в руки й несуть овочі царства іншим
людиностро для Його Ім'я.

Іноді виплати робітникам, котрі працювали
у винограднику, сі робітники автоматично роз-
поділялися на дві групи: одна група або громада,
що була радісна, а друга група або громада, що
нарикала й миркала. При виплачені платні ро-
бітникам, було відкрито хто був самолюбний, а
хто несамолюбний, і сих несамолюбних Господь

даліше уживає для свого Ім'я, щоби люди зем-
лі могли бачити, що Він має свідки, котрі затри-
мають їх невинність взглядом Ньюго. Покликан-
ня робітників в сім назначені часі виплачення
їм їх нагороди, зазначує час спеціальної проби
на всіх тих, що відповіли на поклик до царства
і котрі були післані працювати до виноградника;
і се заключення є вповні поперте Писаним і
фактами які наступлять.

(Дальше буде)

ЙОГО ІМЯ

[Переложено з анг. Башти з 15. марта, 1934]

"Господи, імя твоє вічне; Господи, пам'ять твоя з роду в рід." — Лс. 135:13.

ЧАСТЬ 2

НАЙВАЖНІША ціль задля котрої Єгова ви-
слав Мойсея до Єгипту була та, щоби єги-
петським володарям і людям дати доказ, що Він
є Всевишнім. Найважніша ціль задля котрої
Він пістав Ісуса, позатипічного Мойсея, на землю
в першім і другім Його приході є та, щоби по-
стулати доказ перед сотворіннями світа, що Є-
гова—Всемогучий, і що нема подібного Йому.
Се Він робить задля свого власного Ім'я, щоби
всі знали, що життя й принадлежні до нього bla-
гословенства походять від Бога, і лише від Нью-
го. Се заключення можна доказати Його сло-
вами до Мойсея, "відати муть Єгиптяне, що я
є Єгова". (2 Мойс. 7:5) Се також доказано
словами Ісуса: "Се ж житте вічне в тому, щоб
знали Тебе, єдиного справедливого Бога, та кого
мілодав єси, Ісус Христос." (Іоана 17:3) Мойсей
був знарядом Єгови в Єгипті, щоби представити
с. світівства перед людьми. Ісус Христос є Його
знаряд або "рука" через котрого Єгова пред-
ставлене докази перед цілим світом.

Позаяк божественна ціль є, щоби принести
згіння до дому сотворінь котрі очідають о-
правдання Його Ім'я, і се Він доконав в Єгипті
через порази, так ми тепер бачимо, що позати-
пічні порази в сповненні прообразу складають-
ся із певних средств, щоби принести людям сві-
того знання, що Єгова—Бог, що Його царство
прийшло, і що прийшов час коли гноблюча сила
мусить устопитися й люди будуть визволені; от-
же Сатана мусить відпустити їх або потерпіти
цилковите знищення. Все се Єгова робить ради
свого власного Ім'я; отже все що сталося в Єгипті
були й є спомином для імені Бога Єгови. Вер-
шок сих пораз на Єгипет прийшов у заколен-
ні пасхального агнця, що було прообразом на
смерть Ісуса Христа, і Його вірних послідувате-
лів по Його смерті, через обходження свята
Спомину, сим чином показують смерть нашого
Господа, котрий є Оправдателем Єгового Ім'я.
Зараз по сих десятках поразах наступило зни-
щення Фараонової армії, що представляло, що
зараз по сповненню позатипічних пораз мусить
прийти знищення організації Сатани в Армаге-
доні.

Застановлення над позатипічним сповнен-
ням пораз, не можемо порівнювати свідків Єгови
до жаб або до яких інших звірят, що приносять
горе для людства. Ті жаби прийшли яко пораза
на Єгипет по вживанню божественної сили й вла-
сти Мойсейом і Ароном. Те лихо або клопоти
на позатипічний Єгипет прийшли із причини
проголошення божественної вістки, котра то
вість правди приносить знання до дому сотво-
ріння організації Сатани, і котре то знання спри-
чиняє горе й тягар для тих, що належать до тієї
організації. Викуплення й визволення ізраїльтян
з Єгипту було лише слухаєм до оправдання Іме-
ни Єгови. Подібно і викуплення й визволення
роду людського, головно визволення церкви,
случилися для оправдання імені Єгови. Однак
таке викуплення й визволення—се доказ що Є-
гова має право в тім великім питанні визову.
Застановляючись над позатипічним сповненням
пораз над Єгиптом, то здається ясним є, що ми
мусимо памятати всякого часу, що оправдання
імені Єгови є найважнішою річю, щоби ми мог-
ли оцінити правду відносно того ж. Навіши сі
порази на Єгипет перед знищением первенців і
знищением Фараонової армії, Єгова дає досить
нагоди Фараонові піддатися Його домаганням
і увільнити народ Його або затвердити своє сер-
це й бути знищеним. Так річ мається і з позати-
пічним сповненням сих пораз. Єгова дає пові-
домлення й острогу організації Сатани й дає
досить нагоди Сатані й його агентам щоби вони
добровільно піддалися волі Єгови або потерпіли
цилковите знищення. Тут дальше застиковимось
над сими поразами.

ПОРАЗА ТРЕТЬА

Третя пораза на Єгипет складалась з вошей.
"І рече Господь Мойсейові: Промов Аронові:
Простягни жезло твое, та вдар у порох землі; і
з'єднайся він комарами [вошами, ам. перек.]
по всій Египецькій землі. І вчинили так, і про-
стяг Арон руку свою з жезлом своїм і ьлагив у
порох землі, і напали комари [воши] на людей і
на скотину; увесь порох земляний узявся кома-
рами [вошами] по всій Египецькій землі." (2

Мойс. 8: 16, 17) Воши співтоваришають з брудом і знаходяться на соторінках з нечистими звичаєми. Корінь слова з котрого походить слово "воши" значить "шипати"; отже згадані тут воши були щипці котрі вельми докучають разили Египтянів або кого іншого кого вони кусали. Мойсейові дано розказ, щоби він приказав Аронові простягнути його палицю і вдарити порох землі, сим показуючи, що се божественна сила й властивана Христові а через Нього останкові на землі, щоби спричинити прихід сих позатічних щипців на світ котрі її становить організацію Сатани. Ті щипці символічно представляють те, що становить наслідок із вістки правди яку доручують свідки Єгови і що вельми докучає, разить і щипає або кусає нечисту організацію Сатани, а головно урадових членів її.

* Видима частина організації Сатани, а головно так зване "Християнство"—це нечиста й огідні річ і відповідне мешкання для вошій. Воно гілокритично признає себе по стороні Господа, але вдійсно, є частию лукавої організації Сатани. Ірод Агрипа Перший, котрій бив Якова йуважни Петра, удавав за представителя Божого, однак був знарядом Сатани. Написано є, що він умер від гідкої або вошової хороби. "Призначеної ж дня Ірод, одігнись у царські шати і сівши на престолі, промовляв до них: Народ же покликав: Голос Бога, а не чоловіка! Зараз же поразив його ангел Господень за те, що не віддав слави Богу; і з'їли його черви [воши], і умер."—Діян. 12: 21-23.

Арон ужив палиці Мойсея й вдарив нею "порох землі". Той порох був символом земної, людської, видимої частини організації Сатани а головно "Християнства" тому що ся частина є гілокритична до найвищого ступеня. Позатічний слуга Великого Мойсея, Ісуса Христа, котрим є Божий останок на землі властю наданою їм Ісусом Христом, несуть і дають свідоцтво котре разить "Християнство" і заявляє, що воно [те "Християнство"] не від Бога ані Христа, але що воно—нечисте, брудне, і гідке в очах Бога, і страшенно заничщене вошими-агентами Сатани котрі є щипцями тіла й сисунами крові-життя людського. Сі воши принесли людям великі терпіння, смуток і смерть. Вість правди доручена свідками Єгови видимій організації Сатани оголошуячи їю організацію вошовою ображуюче честь "Християнства" й разить та докучає тій організації. Ось так свідки Єгови є ужиті Ним, щоби зіслати порази на організацію Сатани відкриваючи її дволичність і гілокритичство головних видимих управителів "ній".

* Се було в 1921 році, що Вартова Башта, з Господньої ласки, зачала звертати ввагу на видиму частину організації Сатани і що вона складається з торгівельного, політичного й релігійного елементу—звірської влади на людьми, і котра вельми є брудна. Від того часу свідки Єгови єз-перестанно й згідно оголошують їю вість людям, відкриваючи гілокритичне лицемірство а головно "вшивий стан "Християнства" й організації Сатани взагалі. Відлучившися цілковито від "Християнства" і відмовившися мати яку будь-

спільність із ним, або дотикнутися до нечистої, вошової, ладучої річки, вірний останок свідків Єгови додає сили сїй поражаючій вістці. Третя пораза упала на старинних Ізраїльтянів як і на Египтянів; що значить, щоби Християнин міг бути приятним і угодним Господеві, він мусить бути відділений від світу й чистий; отже очищення Божої святині є заключене й включає осунення "вибраних старших" як паразитів, що мусить взяти місце нім Божа організація очиститься цілковито. "Ідіте ж ідіте, виходіте із відти; не торкайтесь нечистого; виходіть із посеред него, очистіть себе, ви, що носите посуди Господні!" (Іса. 52: 11) "Тим же вийдіть із між них, і відлучіть ся, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вас за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель." (2 Кор. 6: 17, 18) Ся божественна вість розголошена широко по "Християнству" була для дияволської організації наче кусаючими вошами, вельми вразливою й докучливою головно для духовенства й для визначних з їх отар, включаючи торговельних і політичних великанів.

* Фараонові агенти (Янній та Ямврій), кляса противників Божих, не могли витворити вошій і мусили принати се їх голови, Фараонові: "Се палиця Божий." (2 Мойс. 8: 19) Новочасні противники бачуть себе яко нечистих і що посвячені Єгові є чисті й нічого не можна знайти проти них хиба їх посвячення Єгові. Відлучившися від "Християнства" і цілковито посвятившися Господеві, останок представлений як порох організації Бога, означуючи земну властивість й і котра в Божім часі буде очищена. (Дан. 8: 14) Єгова є ласкавий до Сиона, себто, видимих членів своєї організації і показав свою ласку через очищення їх; і його слуги радуються вірними членами Його організації. "Ти встанеш змілосердійша над Сионом; час бо вже, помилувати їх, прийшов бо визначений час. Твої бо слуги полюбили каміння його, і жаль їм розвалин його." (Пс. 102: 13, 14) Сей порох землі не є вошливий але чистий з ласки Господа Бога. Єгова заявив, що нечиста організація Сатани згине як вош. "Підніміте очі ваші на небо в горі, гляньте на землю внизу; ось, небеса поникнуть, як дим, і земля—мов стара одежина, і ті, що живуть на ній, погинуть в такий самий спосіб [з Ерейського, як вош], а спасенне мое з віку в вік пробувати ме, й справедливість моя не зникне." (Іса. 51: 6, ам., перек.) Ся пораза ще дальше спочиває на організації Сатани, і він і його агенти дальше затверджують їх серця.—2 Мойс. 8: 19.

ПОРАЗА ЧЕТВЕРТА

* Се є гідне вваги, що Ізраїльтяни, а початком четвертої порази, були охоронені й сім останників пораз упали лише на Египтянів. Се указувало на цілі "вите відділення Єгового вірного останка від світу. Четверта пораза складалася із великого роя песячих мух (з ріжких крикливихзвірів, гляди з боку анг. Біблії), що прийшли на Египет. (2 Мойс. 8: 21) Щоби запевнити Божих вірних ладів, що Єгова був з ними, і щоби Його

люди могли знати, що Єгова—Бог і дає ласку йм, що служати Йому. Єгова сказав до Мойсея: "І відріжно того дня Гозен землю, що на їй осінеть люді мої тим, що не буде там песячих мух, якби зрозумів ти, що я Господь серед землі. І колиши розлучу між моїми людьми й твоими людьми зазвтра ж буде знаменне се." (2 Мойс. 8: 22, 23) Тоді Мойсей доручив Фараонові ще інше повідомлення остороги, домагаючись щоб більш чільних Божих вибраних людей щоб вони посталіся Ісусу. "І створив так Господь. І полетіли страшні рої песячих мух у палати Фараонові, і в будинки дворян його, і в усю Єгипетську землю, і попсувалась усі земля від песячих мух." (2 Мойс. 8: 24) "Допустив на них собачі муhi, щоб кусали іх." —Пс. 78: 45; 105: 31.

З цього ті муhi складалися, що прийшли на Єгиптянів, не можна дізнатися налевно, позаяк слово "муhi" яке знаходиться в Уніваженні Верхній є заступлене іншими словами, як се виглядає в другім верші. Слово "рій" в сім тексті походить з Єврейського слова, що значить "мішатися, гандувати, і дати запоруку яко в заміні". Сек вираз добре пасує до роїв муhi, котрі мішуються один з іншими в великім числі, а головно в східних краях і недалеко них, і вони приносять всімку заразу людям. "Мертві муhi [з Єврейського, зебуб] псують запах паухої масті." (Еккл. 10: 1) Слово *лебуб* походить з Єврейського коріння, що означає "перелетіти". "Баалзебуб", писля св. Лісієма значить, "господь перелетнів; на бік тупачий; великий переступник", т. є самий Сатана, і котрий то вираз відноситься до всіх, що добровільно лімають після волі Сатани. Цій світ, або позатишний Египет, лежить під Сатаною лукавим. (Іоана 5: 19, Діяк.) Світ був стремінно заражений сими муhiами, себто так сказати. Сатана й його численними видимими й невидимими агентами, від коли Господь починив до храму в 1918 році.—Одкр. 12: 12.

"Господь Ісус Христос явившися в храмі в 1918 році зібрав до себе вірних і помазав іх і пислав іх з своєю вісткою правди котра мала бути дана яко свідоцтво, і котра то вість була й є великою заразою для організації Сатани на землі. В тій місці було заявлено і дальше заявляється, головно для "Християнства", правду відносно що становить "висші власті". Перед тим люди, включаючи і послідувателів Христа, розуміли й вірували, що "висші власті" згадані в Писанні складалися з видимих володарів цього світу. Господь просвітив своїх людей, і з Його ласки вони тепер ясно бачать і заявляють світові, що вираз "висші власті" відноситься до Єгови і Ісуса Христа і що світ служить Дияволові, і що великий інтерес, політичний й релігійний елемент, спільно, управляють і домагаються послушності від людей, і що вони не є тими "висшими властями", але що вдійснюють вони є агентами Сатани й противниками Бога Єгови. Дальше Його свідки заявлюють, що Єгова ніяким чином не відічальний за сі горя, що прийшли на людей в сих останніх дніях, але що се Сатана й його агенти діялиши сі горя й клопоти людям, і від всіх людей що тримаються організації Сатани є

покусані й заколочені сими плянами й кровожадними науками лихих володарів цього світу, включаючи самого Сатану. Свідки Єгови тепер проголошують, що правда і ся вість відкриває рани й вкушення Сатани й його організації, і разить головних володарів і їх союзників і поплечників. Вірний останок Єгови служить правдивим "висшим властям", Богу і Ісусу Христу, й відмовляються бути послушні котрій буде організації Сатани. В послушенстві до Божих приказів свідки Єгови йдуть по краю проповідуючи євангелію Його царства, котра то вість велими разить товпу Сатани і кусає їх і разить їх наче численні муhi. Володарі в "Християнстві" називають себе представителями Бога, і, якщо би вони були чесні, вони радо виталиб свідків Єгови; але, місто цього, вони відкидають питання представлені свідками Господніми і заявляють свідків Єгови що вони є гандлерами й перекупчиками, а не проповідниками євангелії. Володарі цього лукавого світу заявляють що вони не протиляться служенню Богу після свого власного поняття, але опрокидаюти свідків Єгови і оминають головну точку питання, заявляючи що вони занимаються торгівлею місто проповідуванням євангелії. Правда так разить їх, що вони мусять знайти якісь ніби похвальний спосіб спротивитися їй.

¹² Ті муhi так велими докучали Єгиптянам, що "покликав Фараон Мойсея та Арон та й промовив: Ідіте принесіть жертву Господу, Богу вашому, в землі сій." (2 Мойс. 8: 25) Інакше сказати, Фараон вже хотів, щоби ізраїльтяни покланялися Богу, але що вони мусили се робити після вирозуміння Єгиптянів і в присутності Єгиптянів. Так і тепер позатишні Єгиптяни, представителі Сатани на землі, кажуть до свідків Єгови: "Ми не маємо нічого проти вашого поклонення вашому Богу, але робіть се в церковних будинках ("в сій землі") як і інші чинять, і перестаньте перешкоджати нашому інтересу або докучати нашим людям йдучи від дому до дому." Мойсей сказав Фараонові, що для ізраїльтяшів приносити жертву перед Єгиптянами було б гідотою в очах Бога. Так і тепер останок Єгови відповідає новочасним Єгиптянам: "Ми мусимо слухати Бога а не чоловіка; ми будемо поступати після Його приказів і будемо послушні висшим властям." Вартова Башта з червня 1929 року, подала перший раз правду про "висші власті", і тоді муhi зачали кусати товну Сатани, тому що правда відкрила їм правду що становить висші власті. Єгова заявив: "І відріжно того дня Гозен землю, що на їй осілись люді мої тим, що не буде там песячих муhi, щоб зрозумів ти, що я Господь серед землі." (2 Мойс. 8: 22) Коли та пораза прийшла на Єгиптянів, то на Божий нарік ізраїльтяни, ті рої муhi не прийшли. Так і тепер Єгова очищує своїх людей котрих Він вживає як своїх свідків і тих муhi нема між ними. Вони є у

(Продовження на стороні 34)